

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou v právní věci

žalobkyně: **X**, narozená dne X
bytem X
zastoupená advokátkou JUDr. Irenou Strakovou
sídlem Karlovo náměstí 18, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 12. 2023, č. j.: MV-186644-4/SO-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

**I.
Základ sporu**

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 14. 12. 2023, č. j.: MV-186644-4/SO-2023 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 9. 10. 2023, č. j. OAM-65021-32/ZM-2022, kterým byla žalobkyni podle § 46 odst. 6 písm. a) ve

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost o vydání zaměstnanecké karty, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu žalobkyně na území.

II.

Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že napadené rozhodnutí není v souladu se zákony České republiky, když žalovaná porušila § 2 odst. 4, § 3 a § 50 odst. 2 správního řádu. Žalovaná nezjistila stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu nezbytném vzhledem ke konkrétním okolnostem případu a při nezjištění všech rozhodných skutečností nevyšla ze spolehlivě zjištěného stavu věci.
3. Žalobkyně citovala § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců a konstatovala jako žalobní bod č. I. nesprávný právní závěr. Pod žalobním bodem č. II. namítla nepřezkoumatelnost rozhodnutí s tím, že žalobu doplní. Dodala, že po celou dobu pobytu na území nijak neporušila platné zákony, nedopustila se žádného přečinu ani správního deliktu. Správní uvážení bylo využito v její neprospěch a posouzení věci bylo negativním rozhodnutím postaveno naroveň závažným správním deliktům a přečinům podle trestního zákoníku. Žalobkyně proto navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému rozhodnutí.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaná se k žalobě vyjádřila, když plně odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Poukázala na to, že užití § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců totožně jako ve věci žalobkyně aproboval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 1. 2018, č. j. 4 Azs 248/2017-37. Jde-li o první žalobní bod, žalobkyně nespecifikovala, v čem spatřuje nesprávný právní závěr. Stran druhého žalobního bodu žalovaná neobdržela doplnění žaloby, a tudíž se ani k této námitce nemohla vyjádřit. Podle žalované byly naplněny podmínky pro zamítnutí žádosti a nevydání zaměstnanecké karty, napadené rozhodnutí byla dostatečně a řádně odůvodněna a jsou v souladu s právními předpisy. Žalovaná nepochybila při aplikaci zákonných ustanovení a neshledala porušení základních zásad správního řízení. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.

IV.

Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobkyně dne 25. 8. 2022 podala žádost o zaměstnaneckou kartu, k níž připojila smlouvu o smlouvě budoucí ze dne 22. 8. 2022, podle které se budoucí zaměstnavatel, společnost S. s. r. o., zavázal uzavřít se žalobkyní pracovní smlouvu na pozici prodavač – logistik s místem výkonu práce X. Jak je zjevné z bodu 1. smlouvy, zaměstnavatel měl pracovní smlouvu uzavřít do pěti pracovních dnů od předložení zaměstnanecké karty, přičemž pokud budoucí zaměstnanec nezíská povolení k pobytu a zaměstnání do čtyř měsíců od uzavření smlouvy o smlouvě budoucí, smlouva zaniká.
6. Podle sdělení společnosti S. s. r. o. ze dne 31. 7. 2023 smlouva o smlouvě budoucí zanikla, neboť žalobkyně nezískala do čtyř měsíců od jejího uzavření povolení k pobytu a

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

zaměstnání. Společnost smlouvu pokládá za neplatnou a nemá zájem o zaměstnání žalobkyně.

7. Dne 17. 8. 2023 se žalobkyně dostavila k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí. Uvedla, že se k nim vyjádří do 30 dnů, což však neučinila.
8. Dne 9. 10. 2023 vydal prvostupňový orgán rozhodnutí, kterým žádost o vydání zaměstnanecké karty zamítl podle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců. Jak je uvedeno v odůvodnění, vydání zaměstnanecké karty brání jiná závažná překážka spočívající v tom, že žalobkyně nemůže být zaměstnávána na volné pracovní pozici či místě, jehož číselné označení sdělila do tiskopisu žádosti. Nehodlá-li již zaměstnavatel, který toto volné místo ohlásil, žalobkyni na takovém místě zaměstnat, pak jí nelze vydat zaměstnaneckou kartu, neboť by nemohla plnit účel pobytu na území.
9. Žalobkyně podala dne 12. 10. 2023 proti prvostupňovému rozhodnutí, doručenému téhož dne, odvolání. Argumentovala tím, že dne 9. 10. 2023 uzavřela se společností P. C. s. r. o. pracovní smlouvu na pozici odborný asistent v administrativě s předpokládaným nástupem ke dni 13. 11. 2023, což doložila originálem pracovní smlouvy.
10. Dne 14. 12. 2023 vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí, kterým potvrdila rozhodnutí prvostupňového orgánu a odvolání zamítla. Žalovaná neměla pochybnosti, že pracovní smlouva se společností S. s. r. o. nebyla uzavřena, poněvadž smlouva o budoucí pracovní smlouvě zanikla a nebyla naplněna, čímž ve smyslu § 1788 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, ze zákona zanikl závazkový vztah. Co se týče změny podání, podle § 41 odst. 8 správního řádu je možná pouze do vydání napadeného rozhodnutí, jinak k ní nelze přihlížet. Prvostupňový orgán je však povinen žádost o vydání zaměstnanecké karty podanou dne 12. 10. 2023 k zaměstnavateli P. C. s. r. o. považovat za včas podanou a je též povinen o ní zahájit řízení.

V.

Právní posouzení věci soudem

11. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců *„pro zaměstnaneckou kartu platí obdobně odstavec 1 věta druhá a § 55, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydá z důvodů uvedených v § 56, s výjimkou důvodu uvedeného v § 56 odst. 1 písm. f).“*
13. Podle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců *„dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.“*
14. Soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí neshledal nepřezkoumatelným ani nedostatečně odůvodněným. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je vadou, která souvisí s nedodržením požadavků kladených procesním právním předpisem na výrok a odůvodnění rozhodnutí. Ty jsou upraveny především v § 68 odst. 2, 3 a § 90 správního řádu. S

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

nepřezkoumatelností je spojena i otázka, zda se správní orgán zabýval veškerými skutečnostmi rozhodnými pro posouzení věci. Rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné tehdy, není-li zřejmé, z jakých skutkových závěrů žalovaná vycházela, z jakých podkladů rozhodnutí tyto skutkové závěry učinila a jakými úvahami se řídila při hodnocení podkladů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 6 Ads 87/2006-36). Z tohoto hlediska působí nepřezkoumatelnost rozhodnutí, pokud správní orgán v rozhodnutí neuvede podklady rozhodnutí, z nichž dovedl skutkové závěry (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 4 Azs 55/2003-51), či jestliže nevypořádal rozpory mezi shromážděnými podklady, tzn., nevysvětlil, proč upřednostnil podklady svědčící o určitém skutkovém závěru na úkor podkladů svědčících o odlišném skutkovém závěru (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 5 A 48/2001-47). Nepřezkoumatelnost zakládají též nedostatky spočívající v tom, že není zřejmé, jakou právní normu (popř. jaký právní předpis a v jakém časovém znění) správní orgán na věc aplikoval, jak tuto právní normu vyložil a z jakých důvodů má za to, že s ohledem na skutkové okolnosti daného případu na něj lze tuto normu aplikovat. Žádné pochybení ve vyjmenovaných aspektech nepřezkoumatelnosti přitom napadené rozhodnutí nezatěžuje.

15. V projednávaném případě lze jednoznačně vysledovat úsudek žalované, který v napadeném rozhodnutí zcela přezkoumatelným způsobem zdůvodnila, jakým způsobem, z jakých důvodů a na základě jakých konkrétních ustanovení zákona daný případ řešila. Stejně tak je možné hodnotit i odůvodnění rozhodnutí prvostupňového orgánu, které zmíněným judikturním požadavkům stran přezkoumatelnosti správního rozhodnutí odpovídá. V obou rozhodnutích se opodstatněně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2018, č. j. 4 Azs 248/2017-37, pojednávající o situaci, při níž žadatel o zaměstnaneckou kartu nemůže plnit účel pobytu tkvící ve výkonu zaměstnání na pozici specifikované v žádosti. Soudu přitom není známo, že by v rámci recentní judikatury byl přehodnocen přístup k tomuto důvodu pro nevydání zaměstnanecké karty.
16. Povinnou náležitost žaloby proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. představují žalobní body. Klíčem k vymezení žalobního bodu je konkretizace žalobních tvrzení (důvodů nezákonnosti napadeného rozhodnutí), pokud jde o podstatu tvrzené nezákonnosti, a individualizace, pokud jde o provázání tvrzení s konkrétními okolnostmi daného případu. Žalobkyně musí poukázat na konkrétní důvod nezákonnosti (v jakém ohledu je rozhodnutí nezákonné) a na individualizované skutkové okolnosti, z nichž tato nezákonnost pramení. Platí přitom úměrnost, že čím obecněji je žalobní bod vymezen, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posoudit ho (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, č. j. 4 As 3/2008-78). Žalobkyně v žalobě pouze tvrdila porušení základních ustanovení správního řádu, aniž by vymezila, v jakém směru neměla žalovaná dodržet požadavky plynoucí z § 2 odst. 4, § 3 a § 50 odst. 2 správního řádu. Dále v obecné rovině konstatovala nesprávný právní závěr stran aplikace § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Jestliže ze strany žalobkyně nedošlo k žádnému doplnění žaloby, není úkolem soudu domýšlet za žalobkyni její tvrzení.
17. S ohledem na shora uvedené má soud za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu věci, který má oporu ve spise. Žalovaný dostatečným, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem uvedl, na základě jakých skutečností a úvah má za to, že v daném případě byly splněny podmínky pro zamítnutí žádosti žalobkyně o vydání zaměstnanecké karty a věc správně právně kvalifikoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Namítané porušení ustanovení správního řádu a zákona o pobytu cizinců soud neshledal. Soud nezjistil žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo nutné napadené rozhodnutí hodnotit jako nezákonné či nepřezkoumatelné.

18. Jak správně uvedla žalovaná na straně 4 napadeného rozhodnutí, v souvislosti s uzavřením pracovní smlouvy žalobkyně se společností P. C. s. r. o. nelze uvažovat o zrušení rozhodnutí prvostupňového orgánu, jelikož skutečnosti spojené s tímto novým zaměstnaneckým vztahem byly doloženy až při podání odvolání. Se žalobkyní však bude vedeno další řízení o žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkonu zaměstnání v pro ni výhodnější situaci, když již disponuje přímo pracovní smlouvou, a nikoli jen smlouvou o smlouvě budoucí.

VI.

Závěr a náklady řízení

19. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Praha 12. března 2025

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.